

JAN OWCZAREK

TRUMNA PREZYDENTA

Jedzie kondukt żałobny ulicą Warszawy
Wita Go tłum uliczny posepnym milczeniem
Mgła smoleńska się snuje jakąś smugą krwawą
Brzmi werbel opuszczonej flagi bolesnym zdziwieniem

Pan Prezydent powrócił do swojego Miasta
Już nigdy nie przemówi nie wyda orędzia
Ten szcudy i opluwany olbrzymem wyrasta
Większy nad niegodziwość i moralną nędzę

Chciał oddać pokłon prochom poległych w Katyniu
Sam poległ i już więcej nie złoży tam kwiatów
Dudni kompania wojska i dźwięk trąbki płynie
Ślą depesze żałobne z wielu krajów świata

Polska dźwiga tę trumnę jak ciężar z ołowiu
Przygnieciona kamieniem narodowej klęski
Tyle pytań się ciśnie a nikt nie odpowie
Więc trzeba przyjąć tę boleść zwyczajnie po męsku

Ruszy pochód na Wawel smęcąc ujęte snem grody
Przypomni wielkość której nie wyziębi sto lat
I stanie u stóp królów znów dumnym Narodem
I z podziwem na Polskę spojrzy cały świat

Żołnierze w rogatywkach poniosą tę trumnę
Będzie głucho dudnił stukotem butów bruk
Przez Polskę którą Prezydent w sercu nosił dumnie
A Jego wielkich marzeń wysłucha sam Bóg